समृदित् nom. ag. zur Erklärung von समुद्र Nia. 10,82. समृद्धित् v.l. समृदिर्ग (von र्ड्य mit समृद्) n. das in-Bewegung-Gerathen Miak. P. 84, 7. लघु adj. leicht beweglich; davon वा. Beweglichkeit (des Körpers) Vaure. 87.

समुद्दीर्पा adj. s. u. ईर् mit समुद्द. n. Bez. einer best. Bewegung MBs. 6,2284. 8,1902. HARIV. 13494.

समुद्र m. Ak. 3,6,2,17. 1) Hülse einer Pflanzenfrucht: स्रकंसमुद्री ÇAT. Br. 10,3,4,8.5. — 2) eine runde Dose H. 1015. Hår. 134. Hall. 4,79. परिवर्त Jién. 2,247 (Stenzler übersetzt, als wenn समुद्र versiegelt im Texte stände). R. 2,91,68 (100,69 Gorn.). Suga. 2,469,1. वह तिपापार्यशापिन (ein Pferd) Varis. Bru. S. 93,12. am Ende eines adj. comp. (f. स्रा) Kathis. 39,169. — 3) Bez. einer runden Tempelform Varis. Bru. S. 56,17.28. — Nach P. 7,3,59, Vartt. 2 und Pat. zu P. 8,3,38 von उन्ह्य mit समुद्द; anders Mit. zu Jién. 2,247 (250): मुद्रे पिधान मुद्रेन सन्द

समुद्रक (von समुद्र) 1) eine runde Dose, m. AK. 2,6,2,40. Daçak. 86, 15. Kathâs. 38,47 (Geschlecht unbestimmt). neutr. 49.51. — 2) m. eine Art von künstlichen Versen Wilson und ÇKDa. ohne Angabe einer Aut. समुद्रम (von 1. गम् mit समुद्र) m. Aufgang, das Aufsteigen: झर्कस्प Golâdij. Taipa. 2. घूमराजिसमुद्रमे: Kathâs. 111, 98. des Busens Spr. (II) 6858.

समुद्रल in रुल o wohl fehlerhaft für समुद्रक.

समुद्रार (von 2. ग्रू mit समुद्र) m. das Ausspeien Hanv. 12053 (pl.). समुद्रातिन् (von 1. कुन् mit समुद्र) adj. in विमति.

समृद्दिधीर्षु (vom desid. von धर् mit समृद्) adj. su retten wünschend: सर्वाञ्जीवान् Verz. d. B. H. No. 626. — Vgl. उद्दिधीर्षा, उद्दिधीर्षु (in den Nachträgen) und समृद्धिक्षिप्.

समुद्देश (von 1. दिश्र mit समुद्द) m. 1) Darlegung, Auseinandersetzung, didactische Behandlung, Lehre Weber, Gjot. 109. MBH. 13, 1125 (कंचित्स) mit der ed. Bomb. zu lesen). Ind. St. 1, 56. Verz. d. Oxf. H. 49, b, 28. 76, a, 7. 218, b, 22. fg. 217, a, 35. Verz. d. B. H. No. 1006. 1370. Sarvadarganas. 146, 5. 8. — 2) Localität, Ort, Platz: स्मापिय MBH. 13, 2810. सुद्रर्गम R. 4,41,9. केश्वस्य Standort Harry. 14609. — Vgl. द्रव्या, संबन्ध und उद्देश.

समुदेशीय (von समुदेश) am Ende eines comp.: ट्याधि॰ die Lehre von den Krankheiten betreffend Suga. 1,88,20.

समुद्धत s. u. कृन् mit समुद्

समुद्धा (von क्र्य mit समुद्ध) n. 1) das Herausziehen AK. 3,4,12,58. शक्ते: MBB. 12,12329. मक्राणिवमग्रमिदिनी (s. die v. l.) PRAB. 2, 5. Verz. d. Oxf. H. 139,b,3. — 2) das Entfernen, Wegschaffen Verz. d. Oxf. H. 174,a,1. — 3) ausgebrochene Speise AK.

समुद्धर्तर् (wie eben) nom. ag. 1) Herauszieher (aus einer Tiefe, einer Gefahr) MBu. 13,8457. 8476. तेषां मृत्युसंसारसागरात् Виле. 12,7. मग्रानामापत्सु Minn. P. 19,26. — 2) Ausreisser, Entwurzeier: ञ्चनापाम् Rage. 4,85.

समुद्धर्ष in ज्ञाति MBs. 11,492 vielleicht sehlerhaft für समुद्धर्ष Kamps, Strett MBs. 11,492.

समृद्धस्त adj. wiped off by the hand Wilson.

समुद्धार (von क्रु mit समुद्ध) m. 1) das Herausziehen: जिते: (sc. स-लिलात्) Mink. P. 47,6. das Herausziehen aus einer Gefahr, Errettung: अस्मत्समुद्धार्कृते Çatr. 10,8. — 2) das Wegschaffen, Entfernen, Vernichten: ऋषापाप Spr. (II) 7487. — 3) N. pr. eines Fürston, abgokürzt für क्रिकृञ्ज Kshiriç. 10,42. fg.

समुद्धपर adj. wohl = धूसर stanbfarbig, graw Pankar. 3, 10, 19. समुद्धाध (von 1. जुध mit समुद्ध) n. das in's-Bevonsstsein-Treten Sau. D.41. समुद्धा (von 1. मू mit समुद्ध) m. 1) Entstehung, Ursprung MBu. 1,370. न्यापाम् Mar. P. 101, 3. तव पुत्रसंभवः R. 1,8,6. सर्व देरु Nilak. 15. निमित्तानामोद्धाना समुद्धवे so v. a. beim Erscheinen R. Gora. 2, 3,19. तमागुषा Sarvadarçanas. 151, 18. दि. am Ende eines adj. comp. (f. ज्ञा) hinter dem Dinge a) aus welchem Etwas entsteht, M. 6,61. 9,172. 11, 145. Bhae. 3,14. Kim. Nitis. 15,28. Ragh. 1,69. Spr. (II) 1532. Varah. Bau. S. 32,1. AK. 2,9,49. H. 35. Pankar. 68,21. दि. III,162. Hit. 7,21. पितृनुद्दित सर्वान्ताद्धासमुद्धवान् so v. a. von eilf Generationen MBu. 18,811 = Hariv. 16369. — b) welches Etwas entstehen lässt: रात्रि तृत्तुमुद्धवाम् aus der Hunger und Durst hervorgehen Buag. P. 3,20,19. — 2) das wieder-lebendig-Werden: रात्तिनिक्ताना च वानराणा समुद्धवः MBH. 3,16578. — 3) N. des Agni beim न्यतादेश Grusas. 1,4. — Vgl. क्व. , मुद्धा , मुद

समुद्गति (wie eben) s. das Bervortreten, Erscheinen: मुखद्र:ख॰ Sab. D. 277.

समुद्धेद (von 1. भिद्ध mit समुद्ध) m. 1) das Sicherschliessen, Entwickelung: गर्भबीत o Daçan. 1, 38. Sáu. D. 335. — 2) Quelle: सर्वासी सहिताम् MBn. 3,8522.

समुख्य (von पम् mit समुद्ध) m. 1) das Erheben, Aufheben: ब्राह्मणाः ता-त्रियतं कि याति शस्त्रसमुख्यात् MBB. 5,7148. 7,6501. — 2) Bemühung, Anstrengung, an den Tag gelegter Eifer, das Sichanschicken zu Etwas: तस्मात्कार्यः समुख्यमः Spr. (II) 2838. न रिष्यते ज्ञातु समुख्यमः क्राचित् Bula. P. 8,12,46. 15,27. प्रणामाय कृतः 23,2. शत्रुवये R. 4,26,25. वस्तुषश-क्येषु Spr. (II) 6007. in comp. mit der Ergänzung Bula. 1,22. Катиль. 49,126. 108,191.

समुद्यमिन् adj. sich bemühend; sich anstrengend, Eifer an den Tag legend Kam. Nirss. 8,87.

समुद्धोग (von 1. युज्ञ् mit समुद्द) m. 1) Gebrauch, Anwendung: शस्त्र ॰ MBu. 7,5792. — 2) das Sichrüsten, Sichbereitmachen, an's-Werk-Gehen: समुद्धोगन सैन्यानां शब्दं श्रुष्याव मेर्वम् R. 6,9,21. सेना॰ MBu. 7,4976. कृत्वा सर्वे (so die neuere Ausg.) समुद्धोगम् सन्धार. 4961. R. 4,38,59. 6,82,139. 7,6,11. जारिता च समुद्धोगं प्रिये: कात्तेश्च भाषिते: सन्धार. 10019. न में मिष्ट्या समुद्धोगं कर्तुमर्क्सि so v. a. vereitele nicht meine Bemühungen 10816. समुद्धोगमुद्दीर्धानां रृत्तसां कार्य so v. a. unternimm Etwas gegen R. 3,28,21. बङ्कनां कार्यसाधने कार्यसानां समुद्धोग: das Zusammenwirken vieler Ursachen Paatàpar. 100,6,6.

1. समुद्र (von 2. उद् mit सम्) gaṇa भीमादि zu P. 3,4,74. Çînr. 1,2. m. Siddh. K. 250,a,4. 1) m. (n. RV. 6,72,8) Sammlung der Gewässer am Himmel und auf der Erde, daher श्रवर, पर RV. 7,6,7. उत्तर, श्रधर 10,98,5. उभी 136,5. — Naigh. 1,3. 5,6. Nia. 2,10. 10,32. 12,31. Häufig in Apposition mit अर्थान, श्र्याम, पर्वत, श्रापम् u. s. w., aber nicht als